

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1407/2018
20.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Суада Џуцевића и др, због продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Суада Џуцевића и Јасмина Џуцевића, адвоката Сенада Паламара, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 6/17 од 30.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 830/18 од 16.10.2018. године, на седници већа одржаној 20.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Суада Џуцевића и Јасмина Џуцевића, адвоката Сенада Паламара, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 6/17 од 30.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 830/18 од 16.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 6/17 од 30.05.2018. године, окривљени Суад Џуцевић и Јасмин Џуцевић, оглашени су кривим због извршења по једног продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени Суад Џуцевић осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) година, у коју казну му се урачунава време провео у притвору од 20.11.2013. године до 26.03.2014. године, а окривљени Јасмин Џуцевић на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 14.11.2013. године до 26.03.2014. године. Оштећена АА и њен законски заступник - мајка ББ, упућене су да свој имовинскоправни захтев, остварују у парничном поступку. Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате, свако понаособ, новчани износ од по 7.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења, а у погледу осталих трошкова је одређено да ће суд донети посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 830/18 од 16.10.2018. године, одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару

и жалба браниоца окривљених Суада Џуџевића и Јасмина Џуџевића, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 6/17 од 30.05.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених Суада Џуџевића и Јасмина Џуџевића, адвокат Сенад Паламар, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљене ослободи од оптужбе. Бранилац је предложио да буде обавештен о седници већа, као и да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да је изрека побијане првостепене пресуде неразумљива, јер у истој нису назначене чињенице и околности које чине обележје кривичних дела за која су окривљени правноснажно оглашени кривим, односно из исте се не види која су то средства принуде окривљени применили према оштећеној у конкретном случају, нити је ближе описан отпор оштећене. Према наводима захтева, чињенични опис дат у изреци, представља један нејасан, неповезан, временски неусклађен и неразумљив текст, из кога је нејасно које радње извршења су окривљенима стављене на терет, поготово при чињеници да су оглашени кривим за по једно продужено кривично дело силовање, а да у изреци нису означене све одредбе закона које су примењене, и то конкретно одредба члана 61. КЗ.

Изнетим наводима, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Поред тога, у захтеву се указује и да побијана правноснажна пресуда не садржи разлоге у погледу одлучних чињеница, а да су они који су дати противречни изреци, и то првенствено разлози у погледу одлучне чињенице која се тиче узраста малолетне оштећене, с обзиром да у изреци правноснажне пресуде стоји да су окривљени знали да је оштећена малолетна, док у образложењу пресуде суд наводи да им није било познато да је оштећена била малолетна. Такође, у захтеву бранилац истиче и да пресуда не садржи јасне разлоге у погледу одлучне чињенице, да је комуникација између оштећене и окривљених започета тачно дана 15.01.2013. године. Уз наведено, у захтеву се истиче и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о вештачењу малолетне оштећене датим у поступку и самих тих записника.

Изнетим наводима се, по налажењу овог суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

У захтеву бранилац истиче и да су казне затвора на које су окривљени правноснажно осуђени, престроге и неадекватне, да суд није на правилан начин ценио олакшавајуће околности на страни обојице окривљених, а наиме, да је окривљени Суад Џуцевић ожењен, отац троје деце, да је окривљени Јасмин Џуцевић такође ожењен, отац једног детета, да су обојица окривљених веома слабог имовног стања, да је отац окривљеног Суада Џуцевића, ВВ, од дана сазнања да му је син ухапшен, имао мождани удар и да је на дан изрицања пресуде умро.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљених указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да се правноснажна пресуда заснива на исказу малолетне оштећене, чију доказну вредност бранилац оспорава наводима да је исти исказ непоуздан, нејасан, контрадикторан и у директној супротности са свим изведеним доказима на главном претресу. У вези тога, бранилац оцењује да је немогуће да се догађај одиграо на начин како га је оштећена током поступка описала, поготово ако се има у виду да је иста, према наводима захтева, склона измишљању догађаја и представљању истих онако како се нису дешавали, а нарочито при чињеници да из дописа Министарства правде Републике Црне Горе, Завода за извршење кривичних санкција, КПД Подгорица број 279/17 од 31.05.2017. године, произилази да је окривљени Јасмин Џуцевић био на издржавању казне затвора у трајању од 20 дана у периоду од 04.10.2013. године до 24.10.2013. године, у ком периоду није користио никакве привилегије – викенде и одсуства, тј. да је исти у време за које га оштећена пријављује да је извршио обљубу над њом, био на одслужењу казне затвора. Због наведеног, бранилац закључује да овај окривљени није могао бити ивршилац предметног кривичног дела, те да су нижестепени судови радње окривљених погрешно правно квалификовали, тј. да је доношењем побијаних правноснажних пресуда, учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на штету окривљених.

Изнетим наводима, иако бранилац формално истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, по налажењу овог суда, исти у суштини оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, те на сопственој верзији утврђеног чињеничног стања, изводи закључак у погледу правне квалификације.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), 438. став 2. тачка 2) и 441. став 1. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној

пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених Сеада Џуцевића и Јасмина Џуцевића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.